

TESTAMENTUM CREMERI,

*Abbatis Westmonasteriensis, Angli, Ordinis
Benedictini.*

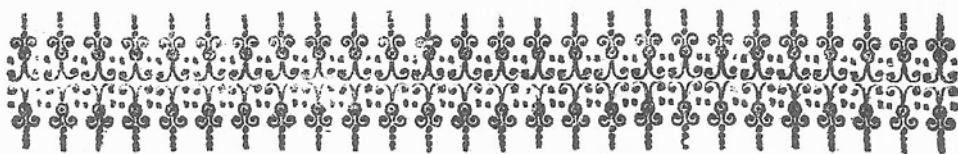
Alchimia hæc est perfectio & veritas ratione perspicua explicata vocabula omnia ipsius artis prætermittens, quod hujus disciplinæ omnibus professoribus fuit impedimento non mediocri. Et ego hujus artis facultatifque veluti sectator studiosus mirandum in modum fui retardatus re obscure mihi in multis variisque codicibus explanata, quos legi exercuique suis per spatium triginta annorum instructionibus ad meum magnum sumptum, detrimentumque laboris mei. Quanteque magis legi, tanto magis erravi, usque dum in Italiam divina providentia me contulerim, ubi Deo optimo maximo visum fuerit, me in sodalitium unius viri non minus dignitate, quam omni genere eruditionis præditi, Raymundi nomine destinare, in cujus sodalitate diu remoratus sum, sicque favorem in conspectu hujus boni viri nactus sim quod ille aliquam partem hujus tanti mysterii aperuerit, propterea illum multis precibus ita tractavi, quod mecum in hanc insulem veniret, mecumque duos annos manserit. In cujus temporis tractu, sum absolute totum opus consecutus. Posteaque hunc virum egregium in conspectu inclitissimi Regis Edovardi deduxi, à quo merita dignitate recipitur & omni humanitate tractatur, ibique multis promissis, pactis, conditionibusque à rege inductus, erat contentus Regem promissione divina sua arte divitem facere.

Hac

Hac solummodo conditione , ut rex in propria persona adversus Turcas, inimicos Dei, bellum gereret impenderetque super domum Domini, minimeque in superbia aut bello gerendo adversus Christianos: sed (proh dolor) hoc promissum erat irritum à rege violatumque, tum ille vir pius in spiritibus penetralibusque cordis sui afflctus hinc trans mare lamentabili miserabilique more aufugit , quod cor meum urit non medio ceter : secumque esse quotidie in corpore efflagito, nam ejus quotidianæ vitæ, aspectus, morumque integritas facile obstinatos peccatores ad pœnitentiam deduceret.

Ego (beatissime Raymunde) pro te Deo optimo maximo preces effundam, similiterque fratres mei.

Omnis sapientia à Deo est, & cum illo semper finit, & est ante æternum. Quicumque diligit sapientiam, apud ipsum quærat, & ab ipso petat, quia ipse dabit affluentiam, & non reprobabit. Aliquando enim altitudo & profunditas omnis scientiæ & thesaurus sapientiæ est hominibus à Deo datus , quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia, & sine ejus voluntate nihil potest fieri. In primo die sermonis mei, invoco ejus auxilium, qui est fons & origo omnium bonorum ut ipse suam per benignitatem dignetur, per veritatem scientiam meam augere, ut per gratiam Spiritus sancti meæ doctrinæ lumen (quod in tenebris latuit) manifestare velit, & errantes in semitam veritatis ducat, quod præstare dignetur, qui sedet in excelsis, qui cuncta disponit & regit in secula seculorum Amen.

IN PRINCIPIO ERAT VERBUM, &c.
ad plenam gratiæ & veritatis.

Oratio.

Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, benedicere & sanctificare digneris istum ignem, quem nos indigni per invocationem unigeniti filii tui Domini nostri Jesu Christi, benedicere præsumimus, tu clementissime Deus cum tua benedictione sanctifica, & ad profectum humani generis pervenire concede, per unum Dominum nostrum Jesum Christum.

*Inventor rutili dux bone luminis,
Qui certis vicibus tempora dividis,
Merso sole Chaos ingruit horridum,
Lumen redde tuis Christe fidelibus.*

*Quamvis innumero sydere texeris,
Lunarique solum Lampade pinxeris,
Incussu silicis lumina nos tamen
Monstras saxigeno semine querere.*

*Tu lux vera oculis, lux quoque sensibus,
 Intus tu speculum, tu speculum foris,
 Lumen quod famulans adfero, suscipe
 Tinctum pacifica Chrismate virginis.*

*Per Christum Genitum summe Pater tuum,
 In quo visibilis stat tibi gloria,
 Qui noster Dominus, qui tuus unicus
 Spirans de Patrio corde paraclitus.*

*Per quem splendor, honor, lux, sapientia,
 Majestas, bonitas & pietas tua
 Regnum continuat Numine triplici
 Texens perpetuis secula seculis, Amen.*

AQUA VIVA APPELLATA QUÆ TOTI ARTIS
 nostræ operi vitam præbet.

Accipe tres uncias tartari boni vini clareti, fortis & puri : hisque ℥. quinq; Petroleii duas uncias sulphuris vivi duas ℥. Arsenici citrini, tres ℥. Rabuseni, duas ℥. carbonū salicis, misceto & distillato hæc omnia in balneo Neptuni, in vitro, cujus guttur bene obstipatum esse oportet: Receptorium erit uno cubito altum, bene obstructum, ne spiritus aut fumus evanescat, & quando illud vides distillare pallido colore, tum ne amplius capias, superiorem partem stillatorii donec frigescat demas: quod in quatuor diebus conficitur? Odorem ejus devitatos; nam periculosus est: Hæc aqua conservanda in vitro forti crassoque diligenter occluso, exercendaq; prout in sequentibus assignatur.

ALTERA AQUA EST DISTILLANDA
bis ex urina juvenis octodecim annorum non polluti;
si modo pollutus fuerit, opus vitam non
est habiturum.

Caput Secundum.

Assumito aquam Juvenis inpolluti post primum somnum tribus aut 4. noctibus aut diutius, ita ut efficiantur tres sextarii, & sic fundito per singulas noctes in poculum lapideum undique obstipatum, tumque fæces inde assumito, tum ex purissima tenuissimaque parte ejusdem accipe mensuram unius sextarii: duas urnas Aceti vini fortissimis duas $\frac{3}{4}$ calcis vivæ, semiunciam aquæ viventis, quemadmodum in capitulo primo mentionem fecimus, & in ollam terreã in funde, & super eam alembicum sive stillatorium bene luto obstructum pone, steterque unum diem, & noctem unam priusque ignem substruas, cave ne nimio calore afficias, sicque quinque vel sex dies, totidemque noctes sine intermissione distillando, sic manet guttatim, receptorium vestrum vitreum, ne spiritus aut fumus ejusdem egrediatur. studiosè materia lutosa luta & deluta & cum liquor distillat aut defluit, cæruleus aut pallidus, ne amplius ab illo abstrahendum est.

Caput tertium.

Sumite scoriam ferri clarissimi, duri, & sine oculis octo uncias ejusdem in tribus aut quatuor partibus illasque vehementer in igne carbonario ligneo constructo calefacito, illamque extingue in aqua virginis,

virginis, quæ in secundo capit. depingitur? non in tota aqua sed quanta potest sufficere. Item cape tres uncias de matre stagni, parumque calefac in igne, illumque in aqua supradicta extingue, quanta necessaria videbitur. Tum scoriam stannumque super lapidem marmoreum mole & contunde, & cum frigescit, magno cum labore magnaque sedulitate pinsato & fove, nutrimentumque præbe illa aqua, quæ in secundo capitulo expressa est infunde in vitrum arcti gutturis, ita ut signetur forcipibus ardentissimis, ut consuetudo postulat, hoc vitrum abscondatur, at ita in Octobre obsignatum in lacuna ad unius ulnæ altitudinem cumulatam, ita ut nulla humiditas ad illud percurrere possit, & in medio illius cistam ponito, cujus asseres sive materia lignea quantitatem duorum cubitorum undique sive ex omni parte continebunt, in cistamque mitte simum equinum nuper factum, in cujus medium inferatur hoc vitrum obsignatum & proxime vitrum sit series calcis vivæ, quæ nondum fuit, aqua asperfa. Sit cistæ operculum, quod aliquando auferas superiore parte terræ, simul & operculum, verumque si operculum, sit viride annon, ne intueare illud ullo tempore nisi plena luna, quo tempore erit varii coloris usque dum fixum fuerit, & obdurescat, tumque descendet, inferioremque partem vitri sive profundum petet, eritque admodum nigrum stetq; in lacuna duodecim septimanas tum possis tollere & ad vigesimum diem Martii conservare, tumque illud iterum retunde, sicut postea perscriptum est.

Caput Quartum.

Circa decimam quintam diem Martii cape tres ʒ. Argenti vivi, eique adde semiunciam aquæ viventis, & pone argentum vivum quinques per galerum sive filtrum, quo d fuit expurgatum lixivio ex pulvere Orini confecto, galero sive filtro interim arido facto, duo pondera plumbi liquefacito, illud in ollam infunde & quando illud liquefactum fuerit, in illud rotundum lignum gracile tenuæque ad inferiorem

feriorem partem immitte, & cum plumbum fuerit calidum (& tamen fixum) tolle lignum & in ejus vice Argentum vivum indito & cum frigidum fuerit è foramine demitte, & cum fixum erit, tumque super marmor ponito illudque multo cum oleo pinfa, contere, contunde, dum modo illud minus calefcatur, tum pone, illudque in tres partes divide, fitque unaquæque pars sola & per se & in terrenam pilam divifa, quæ ex fumo exoritur, qua homines ad fedandum sanguinem utuntur. Et cum in pila fuit octo dies, tum demes ipsas quæ in vitro obfignato, tumque illas pariter contere, illasque cum aqua de aceto, urinaque virginis facta enutrito, fic illas mola contunde, donec ad fimilitudinem pafte molliis fiat: hoc facto, in longum vitrum infundito, fuperiorem partem delutato, illasque corio five pergamina, aut membrana ufque dum obdurefcat, constringito, tumque vitrum in Cifta lignea includito, in quo prunas Juniperi inefle oportet, vigefimamque partem limaturæ ferri, aliorumque carbonum quercus, fed illæ quidem perpauca erunt, & ut calorem ignis intelligas, unam particulam aridæ chartæ intrude, etfi accendatur, tamen non debet efle nimium calidum, fed fi comburit, tenues quifquillas, quæ ex albo ligno incidunt, tum eft nimium calidus propter opus: tum ore aperto ftabit, donec eam temperiem five calorem moderatum aflequatur, ut albas quifquillas cremare non poffit, tum vitrum in medium prunarum inferere modiceque unum cochlear aquæ viventis, in primo capitulo expreffæ, in fuperficie primum afperge, efto quarta pars vitri ufque ad fupremam partem nudata, ita ut operculum auferas fuma celeritatem in plena luna, videque quo pacto opus fuccefferit: In omni tempore, cû aperueris, uno cochlearia aquæ viventis, afperge, aliquando nigri, albi, coloris efle videbis, aliis quidem temporibus, diviforum colorum, donec consolidetur aut fixum fuerit, tumque vult efle coloris rubri, tenebrofi admodumque falsum & ponderofum, non amplius ad fuperiorem partem vitri defpumabit, aut fluet, & cum ita fuit tractatum à vigefimo quinto die Martii ufque ad quadraginta feptimanarum confummationem, tum vitrum, circiter id tempus, propter duritiem dirumpet, & uni-

versam domum dulcissimis suavissimisque odoribus implebit, tumque plenæ erunt ipsius nativitatis dies à primo die in arca sive in cista duplici altera in altera inclusa, ut ab interiere cista expellatur, aer, conservandum est.

Caput Quintum.

Accipe octo libras purissimi mollissimique plumbi, duas libras puri stanni, illudque in poculo luteo bene aperto (ut antescribitur) liquefacito tumque illud pone in igne ligneo, illudque molli ventulo tres horas suffla, tum aufer spumã metalli scorix, dummodum sit purum & perspicuum, tum iniice quartam partem unius uncix pulveris veri de lapide rubro pure contusam, illamque pariter virga ferrea diligenter circumvolve, donec metalla sunt rubicunda, tum poculum operi sterque septuaginta & duas horas, & in tribus ultimis horis molli flatu iterum suffla, & cum liquidum fuerit & non fixum, poteris in quacunq; velis formam commutare, ita perspicue ante oculos tuos positam consumationem totius operis habes: Igitur omnem gloriam, & honorem Deo, à quo omnia bona dona procedunt, age, Amen.

RATIO EFFICIENDI POCULUM LU-
teum in quo metallum liquefiat ut ignem
sustinere possit.

Caput sextum.

Assumito tascanium sive lutum quod est elaboratum, & temperatum, quemadmodum figuli suum lutum sive tascaneum assolent efficere, & secundum decimam partem fimi equini misceto & cum poculum fabricatur, & dimidium siccatur, junge lutum, limaturas æris rubri, sive calderii, tenuiter limatas pulveremque rubri arsenici, citrini, & cum poculum prorsus exsiccat, omnem inferiorem partem poculi Aphronitro per duodecim horas dissoluto, in aqua primo capite expressa, in vasculo aut poculo duplo, illine:

RATIO CONFICIENDI LUTUM.

Lutum vestrum facito ut receptorium tuum occlusum serves, vitrumque tuum obstruas, & partem superiorem, ejusdem propter opera quadagesimarum, ut sequuntur de bitumine sive de calce viva, mastiche, & albumine ovorum diligenter contrita, cum exiguo bolo armeniaco illud facito.

Diligenter cura, ut petroleum tuum sit splendidū, purum & flavum, si non ita se habet, imperfectum est.

Item cura quod Rabusenium vestrum sit rubrum candidumque juxta colorem Vermilii.

Fratribus meis charissimis in hac monasticali, & professione, & vita, Alexandro, Richardo, quibus imperium, ut hæc regulas (in nomine beatissimæ Trinitatis) descriptas observent, summaque diligentia & cura custodiant;

In primis jubeo, ut hoc divinum opus nulli humanarum rerum avido aut nequissimo facinore contaminato manifestent, aut alteri cuilibet, præterquam Abbati, & Priori, qui in hoc domicilio imposterum successerit, & hoc nec antequam quidem claves, ærarii nostri sibi in custodiam committantur, tumque jusjurandum ex eis capies de sacrosanctissimis Evangelistis, ne patefaciant hoc mysterium potenti cuiquam aut nobilissimo viro, neque quibusvis inferioribus fratribus hujus domus.

Præterea impero ne quis vestrum hoc opus exerceat in hac domo nostra nisi in penuriam aut ruinam aliquam labatur, quod quidem impossibile fieri vobis & mihi videtur, propterea quod tantum thesaurum (quod vos non later) reliqui, proptereaque mandatum vobis do, quod vos, qui in supremo dignitatis gradu in hac domo estis collocati, videlicet Abbas, Prior, gravissimi que seniores, ut aliquis vestrum renovet hoc meum opus, exercitiumque rescriptione quotiescunque numerus sexaginta annorum finiatur; Nam illud hoc meum opus. conservabit ut quam rectissime possit intelligi: Et quoniam ratio scribendi literas per characteres varientur, rescriptio de integro est via tutissima conservandi operis nostri, ut integrum & inviolatum successoribus nostris relinquatur.

Item

Item Jubeo ut hoc quod vobis revelavi, quod est sanguis draconis rubri, ne cuiquam indicetis, quid id est, nec quantitatem, nec quando in opus nostrum immittatur, neque tempus, neque manifestabitis ulli hominum præterquam ipsis personis solis supra constitutis: Omnia hæc mea imperia mandataque vobis denuntiata jubes vos integra retinere, custodire & observare, in nomine patris & Filii & Spiritus sancti, quemadmodum vos vultis mihi respondere in die judicii coram tribunali sede Jesu Christi, ubi nos omnes stabimus supremum judicium accepturi, & quicumque hoc meum mandatum non observaverit, ejus nomen è libro vitæ abradatur.

Magnesia est scoria ferri, cum opus nigrum videatur, per corvum nigrum, aut vulturem intelligatur *Lac virginis vel os Ceti*; cum videbitur rubrum, ruber Leo significatur. Quando est cæruleum, cæruleus Leo significatur. Quando est omnium colorum, tum iris appellatur. Reliqua vero vocabula peregrina, & profus incognita omitto: nempe quod ipsorum numerus est pene infinitus, illa igitur (sicco pede quod ajunt) prætereo.

Propterea quod vana sunt & solummodo facta ad perturbandum vulgum & à simplice plebe hoc mysterium ad occultandum: igitur si quis viderit hos libros hisce vocabulis aut titulis refertos, nullam iis adhibeatis fidem, nam ad obscurandam hanc scientiam solummodo excogitata, & inventa sunt omnia.

Rabusena est materia quædam rubra & terra proveniens cum aqua, quæ à mineralibus dimanare solet, maxime perfici debet in mense Julii in vitro in solaribus radiis posito per spatium 26. dierum.

F I N I S.

NOVUM